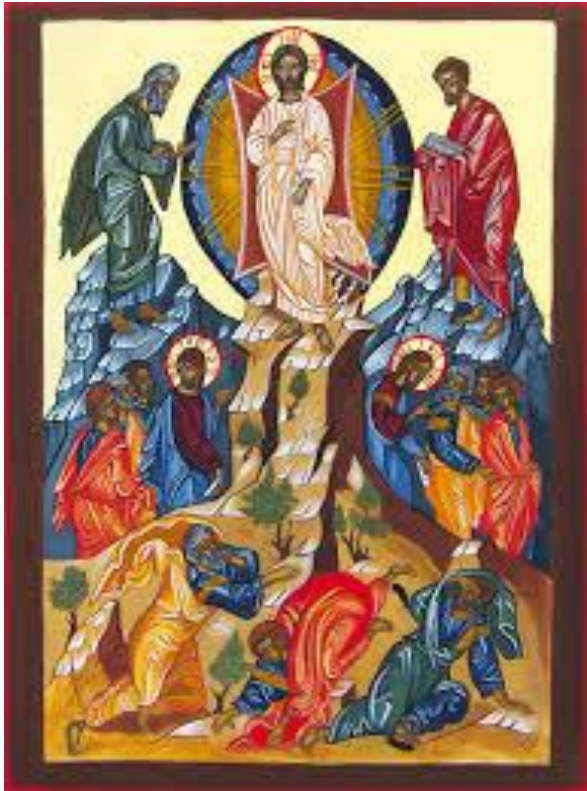

Dijkhuis, 16 maart 2025

ds. Johan Meijer

gelezen: Lucas 9: 28 - 36

titel: op en af

overdenking

*Gemeente van onze Heer Jezus Christus,
lieve mensen van God,*

‘Hoe gaat het met je?’

‘Het gaat op en af.’

‘De ene dag gaat het beter dan de andere, soms heb ik een goede dag, met energie en moed, maar de andere dag wil het allemaal niet.’

‘Als ik op een dag te veel doe, moet ik dat de volgende dag bezuren.’

Dit zou een gesprek kunnen zijn van een arts en een patiënt die behandelingen ondergaat om te vechten tegen een nare ziekte, of met iemand die lijdt aan een chronische ziekte.

Dit zou het gesprek kunnen zijn van een psycholoog met iemand die te kampen heeft met overspanningsklachten of een burn-out.

Of een pastor die een gesprek heeft met een gemeentelid dat met vallen en opstaan een weg zoekt in de eenzaamheid, in een rouwproces, of in alle impulsen die via nieuws en verhalen maar steeds op je afkomen.

Of het gesprek van vrienden of familieleden onderling.

Het gaat op en af.

Dát motief komen we veel tegen in de getuigenissen die de Evangelisten over Jezus geven. Het is een belangrijk thema: Jezus die uit de hemel neergedaald is naar de aarde, en die van de aarde opgestegen is naar de hemel, na de néderdaling in het rijk van de dood en de ópstanding daaruit.

Er zijn componisten, Bach was er een meester in, die een neerdalen en opgaan, opstijgen verbeelden in hun muziek. Bij de *ana-basis*, het vanaf-de-basis-omhoog, bijvoorbeeld als Jezus de berg opgaat of naar de hemelvaart wordt verbeeld met een melodie die met een stijgende toonladder, de *kata-basis*, het naar-de-basis-toe, de afdaling, bijvoorbeeld van de berg naar beneden, heeft dan een dalende toonladder. Meesterlijk!

Het gaat op en af met Jezus. Dan heb ik het niet zozeer over gemoedstoestanden, hoewel Jezus die zeker ook zal hebben gehad, maar meer om de bewegingen die Hij maakt. De berg op en op de top komen in een staat van heerlijkheid, de berg af en terugkeren naar het leven van mensen, om dat mee te leven en te ondergaan, al het menselijk lijden ook.

De neerdalende en opgaande bewegingen van Jezus zijn niet uit de lucht komen vallen. Ze zijn diep geworteld in de verhalen uit het Aloude of Eerste Testament. De verhalen van Mozes en Elia worden vandaag in herinnering geroepen, het verhaal van Elia op de Horeb hoorden we, en Mozes zagen we ook op de ikoon, met een boek, de Thora, in de hand. Wanneer Jezus in heerlijkheid gaat stralen, omringt door deze grote Twee uit de Traditie van Israël, wil dat zeggen: Jezus staat midden in die traditie, midden tussen Thora en Profeten en Hij gaat ze volbrengen.

In de beweging die ook Mozes en Elia maakten, want na hun topervaringen hoog in hun gebergten, daalden zij weer af naar de basis van de aarde, naar de aarde van het menselijke leven, om daarin de gloedvolle liefde van God voor mensen te verkondigen met woord en daad.

Je zou kunnen zeggen: de opwaartse en neergaande bewegingen van Mozes, Elia, Jezus vormen de verbinding tussen aarde en hemel, zoals de engelen in de droom van Jacob de Jacobs ladder op en neer gingen.

Voor de leerlingen die de verheerlijking meemaakten, Petrus, Johannes, Jacobus was dit een enorme leerervaring. Een hemelse ervaring, een overweldigende ervaring. Misschien wel vergelijkbaar met de getuigenissen van mensen die een bijna-dood-ervaring hebben gehad: ik zag zulk mooi licht, zulke prachtige kleuren en eigenlijk wilde ik daar wel in blijven. De leerlingen wilden dat ook, in zo'n hemels licht, ontstegen aan alle aardse ellende, daar wil je wel in blijven. De ervaringen van een dag mét energie en licht, die wil je wel graag vasthouden. Maar het gaat op en af. Zo is ons menselijke leven in alle toonaarden.

En dus komt er een afdaling, de *ana-basis*, terug naar de werkelijkheid van de aarde, maar wel met de ervaring van een hemels aangeraakt zijn, geladen met licht en luister, daar waar het hart van de hemel het hart van de aarde wilde raken.

Want dat zit er achter bij die verhalen over de heerlijkheid van de Eeuwige die zich openbaart aan de Godsmensen: Gods hart wil het hart van de aarde raken, in liefde. Grote liefde, hemelse vrede die zich mededeelt aan een wereld die lijdt en smacht naar verlossing.

In de Godsmensen als Elia en Mozes en in de Godsmens bij uitstek: Jezus komt die ontfermende liefde naar ons toe. Liefde die uitgesproken wordt: Jij bent mijn geliefde kind, waar ik zoveel van houd, waar ik zó wijs mee ben. Liefde die meegedeeld wil worden aan mensenharten, omdat God hen liefheeft en ze zozeer gunt dat ook zij in het Licht mogen staan.

Van het verhaal van de verheerlijking op de berg gaat een enorme bemoediging uit richting ons mensen die leven in een bestaan van op en af, die worstelen met onze gevoelens, onze lichtere en donkere dagen en uren.

Om allerlei redenen en zijn of raken veel mensen in nood, geestelijke nood, financiële nood, neerslachtigheid en angsten leven onder de mensen. Door alle oorlogen met alle verschikkingen die tot ons komen en die mensen die het nog mee hebben gemaakt ook herbeleving geven aan de oorlog van 40-45. Meer en meer is er behoefte aan aandacht, bemoediging, aan Lichtdragers die je

aanraken en opbeuren, aan Godsmensen die tóch nog iets van God laten zien, als God zover weg lijkt, niet zoveel duisternissen waarin wij naar lichaam of geest beland zijn.

Jezus' verheerlijking te midden van Mozes en Elia, straalt af op de leerlingen, vanuit zijn stralend licht zagen we stralen naar hen toe gaan, waarbij ze hun ogen niet konden geloven. De heerlijkheid van de Heer mag ook op ons afstralen, in afgeleide zin. Gods eigen licht is te groots en te heerlijk om met het blote oog te zien. Maar een mens van vlees en bloed, zoals Mozes dat was, of Elia, zoals Jezus dat was, maar ook zijn leerlingen, een mens van vlees en bloed kan je in de ogen kijken, het aangezicht vol liefde over je doen opgaan en je, misschien wel zonder woorden een teken van hoop geven, een kracht die je verder helpt in je vallen én opstaan.

Het gaat op en af. God daalt af om bij je te zijn en je op te beuren. Jezus daalde af om heel ons menselijke leven te ondergaan en ons zo mee te nemen in de opwaartse beweging richting de Heerlijkheid van God.

Amen